

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ सप्तधातस्येति ॥ सप्तधातुवशात्सप्तप्रकारेण विशकलीभविता लुट् ॥ ५६ ॥ दुंदुभिवाद्यादयः संतोषात् ॥ ५७ ॥ तमेव संतोषहेतुमाह ॥ ज्ञात्वेति ॥ लो-
कगतिं लोकस्य तत्कृतपीडामूलदुर्दशां तस्य राक्षसो मृत्युं च ज्ञात्वेत्यर्थः ॥ ५८ ॥ नाकामास्वभ्यरोचयत् ॥ इदं वचनं सीतादेव्या अक्षतत्वस्य सम्यक्कुरामं प्रति बोधनार्थं तेन राव-

उत्ससर्जतदाशापं राक्षसेन्द्राय दारुणं ॥ अकामातेन यस्मात्त्वं बलाद्गद्रे प्रधर्षिता ॥ ५४ ॥ तस्मात्स युवती मन्यां नाकामामुपयास्य-
ति ॥ यदा त्यकामां कामार्तो धर्षयिष्यति योषितं ॥ ५५ ॥ मूर्धा तु सप्तधातस्य शकलीभविता तदा ॥ तस्मिन्नुदाहृतेशापे ज्वलिताग्नि सम-
प्रभे ॥ ५६ ॥ देवदुंदुभयो नेदुःपुष्पवृष्टिश्च स्वाच्युता ॥ पिता महमुखाश्चैव सर्वे देवाः प्रधर्षिताः ॥ ५७ ॥ ज्ञात्वा लोकगतिं सर्वा तस्य मृत्युं
च राक्षसः ॥ श्रुत्वा तु स दशग्रीवस्तं शापं रोमहर्षणं ॥ ५८ ॥ नारीषु मैथुनीभावं नाकामास्वभ्यरोचयत् ॥ तेन नीताः स्त्रियः प्रीतिमापुः स-
र्वाः पतिव्रताः ॥ नलकूबरनिर्मुक्तं शापं श्रुत्वा मनः प्रियं ॥ ५९ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० उ० षड्विंशः सर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७३ ॥ ७३ ॥
कैलासं लंघयित्वा तु स सैन्यबलवाहनः ॥ आससाद महातेजा इन्द्रलोकं दशाननः ॥ १ ॥ तस्य राक्षससैन्यस्य समंतादुपयास्यतः ॥ देव-
लोके वभौ शब्दोभिद्यमानार्णवोपमः ॥ २ ॥ श्रुत्वा तु रावणं प्राप्तमिन्द्रश्चलित आसनात् ॥ देवानथा ब्रवीत्तत्र सर्वानेव समागतान् ॥ ३ ॥
आदित्यांश्च वसून्नुद्रान्साध्यांश्च समरुद्रान् ॥ सज्जाभवत युद्धार्थं रावणस्य दुरात्मनः ॥ ४ ॥ एवमुक्तास्तु शक्रेण देवाः शक्रसमायु-
धि ॥ सन्नत्यसु महासत्वायुद्धश्रद्धासमन्विताः ॥ ५ ॥ स तु दीनः परित्रस्तो महेंद्रो रावणं प्रति ॥ विष्णोः समीपमागत्य वाक्यमेतदुवाच ह-
॥ ६ ॥ विष्णो कथं करिष्यामि रावणं राक्षसं प्रति ॥ अहोतिबलवद्रक्षो युद्धार्थमभिवर्तते ॥ ७ ॥

येन नीताः प्राक्स्वांतः पुरं नीताः पतिव्रताः स्त्रियश्च तं स्वेष्टं शापं श्रुत्वा प्रीतिमापुः ॥ ५९ ॥ इति रामाभिरामेरा० वा० उ० षड्विंशः सर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथ युद्धे सुमालिबधः कैलासमिति ॥ कैलासं
लंघयित्वा इन्द्रलोकमाससाद ॥ तस्य मेरुपरिप्रतिष्ठितत्वात् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ रावणं प्रति परित्रस्तः भगवद्वचनस्य परिपालनीयत्वादिति भावः ॥ ६ ॥ ७ ॥